

Rolbericht

T.a.v.: Mr. R.H. Maatman (Corporate 21e) - (Overige ontvangers: Mr. K.J. Saarloos (Litigation 16e), Team Litigation Secretaries 16e Etage, Mw.Mr. E.M.T. Huijzer (Corporate 21e))

Behandeld door: A.J. Wijling (020 - 577 1440)

Zaakgegevens

Zaaknaam: St. Pensioenfonds Metaal & Techniek / Zaal-Heijdra

Zaaknummer: 4676247 RL EXPL 2015/37473

Dossiernummer: 20640480

Nadere
referentie:

Zitting **Rechtbank Den Haag - kantonzaken Den Haag - 28 juli 2016**

Verslag Bij eindvonnis, zie bijlage, werden de vorderingen afgewezen met veroordeling van eiseres in de kosten begroot op EUR 450,-- aan salaris gemachtigde.

De zaak is hiermee afgedaan.

vonnis

Team Kanton
Den Haag

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Gravenhage

es

Rolnr.: 4676247/15-37473

28 juli 2016

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

Catharina Maria Zaal-Heijdra,

wonende te Rhoon,

eisende partij,

procederende in persoon,

(aanvankelijk mr. M. Hüsen, met toevoeging onder nummer 3HH9323)

tegen

de Stichting Pensioenfonds Metaal & Techniek,

gevestigd en kantoorhoudend te Rijswijk,

gedaagde partij,

gemachtigde: prof. mr. R.H. Maatman, mr. K.J. Saarloos en mr. E.M.T. Huijzer.

Partijen worden hierna aangeduid als "eiseres" en "gedaagde".

1. Procedure

De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- de dagvaarding van 11 november 2015, met producties;
- de conclusie van antwoord, met producties;
- de akte aan de zijde van eiseres, met producties;
- de aantekeningen van de griffier van de op 31 maart 2016 gehouden comparitie van partijen. Eiseres is in persoon verschenen. Namens gedaagde partij zijn de gemachtigden verschenen.
- de antwoordakte van de zijde van gedaagde.

Vervolgens is vonnis bepaald op heden.

2. Feiten

Eiseres was gehuwd met de heer Gerrit Catharinus Zaal, die vanaf 1948 ouderdomspensioenaanspraken opbouwde bij gedaagde. Op 17 april 1975 overleed de heer Zaal, waarmee zijn deelname in de pensioenregeling van gedaagde eindigde. Sinds het overlijden van de heer Zaal heeft eiseres partnerpensioen ontvangen van gedaagde.

3. Vordering

Eiseres vordert in deze procedure dat de kantonrechter bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad:

- I. gedaagde veroordeelt om een herberekening van de pensioengrondslag van de heer Zaal te maken door het minimumloon te vervangen door het reële loon van NLG

- 210,00 bruto per week en deze toe te zenden aan eiseres binnen 14 dagen na de betekening van het vonnis van uw rechtbank;
- II. gedaagde veroordeelt tot toepassing van de indexering/verhoging van het tot 1 januari 1970 opgebouwde ouderdomspensioen, naar aanleiding hiervan een herberekening van de pensioengrondslag van de heer Zaal te maken en deze toe te zenden aan eiseres binnen 14 dagen na de betekening van het vonnis van uw rechtbank;
 - III. voor recht verklaart dat artikel 8 van het pensioenreglement 1970 en de daarmee corresponderende bepalingen in de latere pensioenreglementen buiten toepassing moeten worden gelaten voor zover het de korting op het nabestaandenpensioen betreft in verband met het leeftijdsverschil tussen echtgenoten;
 - IV. primair gedaagde veroordeelt tot het ongedaan maken van de korting van 6% op het nabestaandenpensioen met ingang van 17 april 1975, danwel met ingang van een in redelijkheid door de kantonrechter te bepalen datum;
 - V. subsidiair gedaagde veroordeelt tot het vaststellen van het nabestaandenpensioen op grond van artikel 8 lid 2 B onder 2 van het destijds geldende pensioenreglement op NLG 1.128,- per jaar met ingang van 17 april 1975 en hierover nadien de indexering toe te passen;
 - VI. gedaagde veroordeelt tot nabetaling aan eiseres van het op grond van I, II, IV en/of V ten onrechte niet betaalde bedrag aan nabestaandenpensioen;
 - VII. bepaalt dat gedaagde een dwangsom verschuldigd zal zijn van € 1.000,- per dag waarop niet (tijdig) uitvoering is gegeven aan het onder I en/of II gevorderde nadat gedaagde hiertoe veroordeeld is;
 - VIII. gedaagde veroordeelt tot vergoeding van de wettelijke rente over het onder VI gevorderde bedrag vanaf 17 april 1975, dan wel met ingang van 13 juni 2014, dan wel met ingang van de dag van dagvaarding tot en met de datum van algehele voldoening van bovenstaande vordering(en);
 - IX. gedaagde veroordeelt tot vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht.

Eiseres legt aan deze vorderingen, kort gezegd, ten grondslag dat de hoogte van het partnerpensioen niet correct is berekend, zodat er te weinig aan haar is uitbetaald. Daarmee is gedaagde tekortgeschoten in de uitvoering van de pensioenafspraken jegens eiseres. De volgende factoren zijn van belang:

- gedaagde heeft ten onrechte nagelaten een hogere pensioengrondslag te gebruiken voor het berekenen van de pensioenopbouw van de heer Zaal;
- gedaagde heeft het tussen 1949 en 1970 opgebouwde pensioen na 1970 onterecht niet meer verhoogd;
- gedaagde heeft ten onrechte een korting van 6% op het partnerpensioen van eiseres toegepast. Dit levert een ontoelaatbaarheid onderscheid op naar leeftijd en geslacht.

Eiseres refereert zich aan het oordeel van de kantonrechter voor wat betreft het verjaringsverweer.

4. Verweer

Gedaagde concludeert tot afwijzing van de vorderingen en voert daartoe onder meer het navolgende aan.

4.1. Ten aanzien van de vordering van eiseres tot veroordeling van gedaagde tot het uitvoeren van een herberekening van de pensioengrondslag uit 1970 voert gedaagde primair als verweer aan dat deze vordering is verjaard. Gedaagde stelt zich op het standpunt dat de vordering tot herberekening van de pensioengrondslag op 1 januari 1970 opeisbaar is geworden, daar de pensioengrondslag op deze datum is vastgesteld en toegepast.

Op basis van de extinctieve verjaringstermijn van 20 jaar krachtens artikel 3:306 BW jo. artikel 73 Overgangswet Nieuw BW dan wel krachtens artikel 3:307 NW jo. artikel 73 Overgangswet NBW is de vordering inmiddels verjaard.

4.2. Nu volgens gedaagde voornoemde vordering van eiseres is verjaard, stelt zij zich ten aanzien van de vordering tot nabetaling van het ten onrechte niet betaalde bedrag aan partnerpensioen op het standpunt dat eiseres hier geen belang bij heeft. Deze vordering dient derhalve op deze grond te worden afgewezen. Subsidiair stelt gedaagde zich op het standpunt dat de vordering tot nabetaling is verjaard voor zover het betreft de betalingen van partnerpensioen die opeisbaar zijn geworden vijf jaar voordat de dagvaarding door eiseres werd ingesteld. Op grond van artikel 2012 Oud BW en artikel 3:308 BW zijn alle betalingen die meer dan 5 jaar voorafgaand aan de dagvaarding opeisbaar zijn geworden verjaard. Voor zover eiseres zich op het standpunt stelt dat sinds 1 januari 2007 een rechtsvordering tegen een pensioenuitvoerder tot het doen van een uitkering niet bij leven van de pensioengerechtigde kan verjaren ex artikel 59 PW, voert gedaagde aan dat artikel 59 PW niet van toepassing is op de situatie van eiseres.

4.3. Voorts voert gedaagde aan dat voornoemde vorderingen ook op inhoudelijk gronden dienen te worden afgewezen, nu de lezing van eiseres van het Pensioenreglement 1970 onjuist is. Op grond van artikel 17 lid 3 van het Pensioenreglement 1970 gold voor de heer Van Zaal dat zijn pensioenopbouw vanaf 1970 moest worden berekend op basis van het pensioenreglement dat op hem van toepassing was op het moment dat zijn pensioenpremie geheel ten laste van gedaagde werd gebracht. Uit het pensioenreglement volgt niet dat zijn pensioenopbouw had moeten worden berekend op grond van een pensioengrondslag die zou worden vastgesteld op basis van het door de heer Zaal laatstelijk genoten loon. Voor de vordering van eiseres tot herberekening van de pensioengrondslag ontbreekt dan ook een grondslag in het Pensioenreglement 1970. Gedaagde stelt zich, voor zover het loon van de heer Zaal wel relevant zou zijn geweest voor de herberekening van zijn pensioenopbouw vanaf 1970, op het standpunt dat eiseres onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat de heer Zaal NLG 210,00 per week zou hebben verdiend.

4.4. Met betrekking tot de vordering van eiseres tot toepassing van de indexatie/verhoging van het tot 1 januari 1970 opgebouwde ouderdomspensioen, voert gedaagde als verweer aan dat deze vordering eveneens is verjaard op basis van de extinctieve verjaringstermijn van 20 jaar krachtens artikel 3:306 BW jo. artikel 73 Overgangswet NBW. Voornoemde vordering is volgens gedaagde op 1 januari 1970 opeisbaar is geworden, daar eiseres meent dat zij vanaf dat moment recht zou hebben op indexatie van zijn in de vaste bedragenregeling opgebouwde pensioenaanspraken.

4.5. Aangezien de vordering tot toepassing van de indexatie/verhoging van het tot 1 januari 1970 opgebouwde ouderdomspensioen is verjaard, concludeert gedaagde dat zij ook niet kan worden veroordeeld tot nabetaling aan eiseres van het vermeende onterecht niet betaalde bedrag aan partnerpensioen. Deze vordering dient eveneens te worden afgewezen. Ook hier voert gedaagde aan dat, indien eiseres zich op het standpunt mocht stellen dat sinds 1 januari 2007 een rechtsvordering tegen een pensioenuitvoerder niet bij leven van een pensioengerechtigde kan verjaren ex artikel 59 PW, dit artikel niet van toepassing is op eiseres.

4.6. Ten aanzien van de vordering van eiseres om gedaagde te veroordelen om de korting van 6% op het nabestaandepensioen ongedaan te laten maken, dan wel gedaagde te veroordelen om het partnerpensioen vanwege een ontoelaatbaarheid onderscheid op grond van leeftijd vast te stellen op grond van artikel 8 lid 2 onder B onder 2 van het Pensioenreglement 1970 en gedaagde te veroordelen tot nabetaling hiervan, stelt gedaagde zich op het standpunt dat ook deze vorderingen grotendeels verjaard zijn.

Het verbod op discriminatie is niet van toepassing. Het verbod op discriminatie op basis van geslacht bij pensioenvoorzieningen is pas sinds 10 april 1998 opgenomen in artikel 12a e.v. van de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Ook op de overgangsregeling kan eiseres geen beroep doen, daar eiseres haar nabestaandenpensioen geheel voor 17 mei 1990 heeft opgebouwd. Hieruit volgt volgens gedaagde dat zowel de vordering tot ongedaan making van de leeftijdskorting als de verklaring voor recht dat artikel 8 Pensioenreglement 1970 buiten toepassing zou moeten blijven (vordering onder IV en V), dienen te worden afgewezen. Subsidiair stelt gedaagde zich op het standpunt dat mocht de Wet Gelijke behandeling van mannen en vrouwen wel van toepassing zijn, er geen sprake is van (indirecte) discriminatie althans dat daarvoor een objectieve rechtvaardiging bestaat.

5. Beoordeling

Gedaagde beroept zich op de verjaring van de vorderingen I., II. en VI. Dit verweer slaagt. Vanaf ongeveer mei 1975 moet het voor eiseres duidelijk zijn geweest wat de hoogte van het nabestaandenpensioen was en had zij kunnen nagaan of dat bedrag juist was berekend. Hetzelfde geldt voor de afwezigheid van indexeringen/verhogingen. De vorderingen tot herberekening van de pensioengrondslag, toepassing van indexering/verhoging van het pensioen en nabetaling van het volgens haar te weinig uitgekeerde hadden derhalve toen al ingesteld kunnen worden. De verjaringstermijn bedroeg in die tijd 30 jaar (artikel 2004 BW oud). Bij de invoering van het nieuw BW is artikel 2004 BW (oud) vervangen door artikel 3:306 NBW. Ingevolge dat artikel verjaren rechtsvorderingen door verloop van twintig jaren, tenzij de wet anders bepaalt. Volgens dat laatste artikel is de vordering van eiseres in mei 1995 verjaard. Gesteld noch gebleken is dat eiseres de verjaring voor mei 1995 heeft gestuit.

Artikel 73 Overgangswet nieuw BW eerbiedigt voor lopende verjaringstermijnen het oude recht nog een jaar na de inwerkingtreding van het BW, daarna verkrijgt het nieuwe recht toepassing. Aangezien de oude verjaringstermijn niet in 1992 afliep, heeft dit artikel geen invloed op het vorenstaande.

Vordering III. betreft de korting van 6% op het partnerpensioen wegens het leeftijdsverschil tussen de partners. Eiseres stelt dat sprake is van een ontoelaatbaar (indirect) onderscheid naar geslacht en leeftijd. Gedaagde heeft zich echter terecht beroepen op de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en het overgangsrecht bij die wet, ingevolge waarvan de wet niet verder terugwerkt dan 17 mei 1990. In het geval van eiseres was het pensioen op 17 mei 1990 echter al volledig opgebouwd. Met betrekking tot het onderscheid naar leeftijd geldt hetzelfde op grond van de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij arbeid, die op 1 mei 2004 in werking is getreden.

Aangezien de overige vorderingen (IV. e.v.) afhankelijk zijn van de vorderingen I. t/m III. volgen zij hetzelfde lot. De vorderingen zullen worden afgewezen.

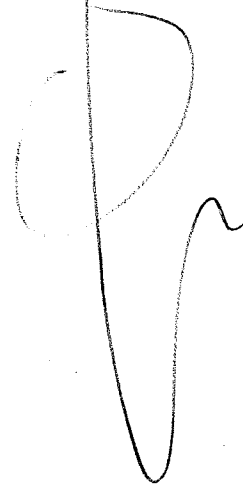
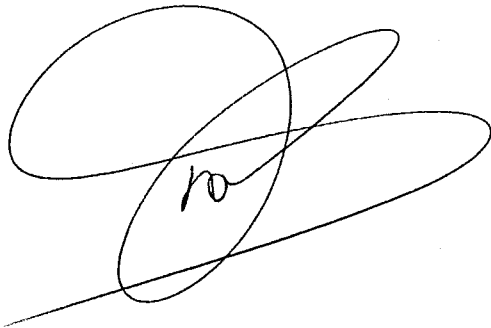
Eiseres zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van de procedure.

Beslissing

De kantonrechter:

- wijst de vorderingen af;
- veroordeelt eiseres in de kosten van deze procedure, tot op heden aan de zijde van gedaagde vastgesteld op € 450,00 als het aan de gemachtigde toekomstige salaris, onverminderd de eventueel over deze kosten verschuldigde BTW;
- verklaart de proceskostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad;
- wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter mr. D. de Loor en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 28 juli 2016.

Voor grosse
Afgegeven aan en ten verzoeken van
eiser(s), eiseres(sen) / gedaagde(n),
De griffier van de rechtbank Den Haag,
Team Kanton Den Haag

